SJORS

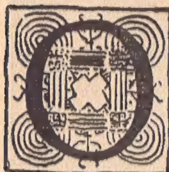
BEHOORT BIJ PANORAMA 1 SEPTEMBER 1938

HOE JE NIET MOET BEGINNEN

DE GESTRAFTE LEUGEN

„ONZE Gerrit ziet er goed uit," zei vader Knobbels. „De vacantie heeft hem beslist goed gedaan."

En dat was zo. Kleine Gerrit had een heerlijke vacantie achter de rug en hij zag er wel een beetje tegenop om nu weer in de schoolbanken plaats te nemen. Die akelige sommen ook en die lastige namen uit geschiedenis en aardrijkskunde. Och, er waren zo'n massa dingen, die hij veel liever deed dan dat snuffelen in boeken en pennen van allerlei regels.

Maar het liefste wat Gerritje deed, was: zwerven in de vrije natuur of in die heerlijke tuin van tante Klasina. Daar stonden zo'n prachtige bessen, appelen, peren in overvloed: allemaal dingen om van te watertanden. Blijf daar nu eens netjes af, als je, als jongen alleen, door zo'n heerlijkheid zwerft en het fruit je als het ware tegen het hoofd stoot bij elke stap die je doet?

Ja, 't was moeilijk. Verdraaid moeilijk. Natuurlijk mocht het niet en daarmee was alles gezegd. Daar viel niet aan te knabbelen. Dat verbod was een slagboom en daar mocht zelfs Gerritje Knobbels niet overheen wippen.

Tante Klasina hield juist zoveel van Gerritje omdat hij zo'n gehoorzame, gewillige jongen was, met, zoals tante zei, zo'n eerlijk, openhartig gelaat en zulke trouwe, vriendelijke kijkers, waarin ze nog nooit de schijn van een leugen had ontdekt.

Gerritje genoot van de tuinweelde. De late zomerbloemen trokken hem minder aan. Och ja, hij vond ze wel aardig met al die verschillende kelkjes, waarboven de bijen en waterjuffers dansten, maar hij voelde meer voor de struiken en speciaal voor een bepaald soort struiken, waaraan van die leuke gele en rode trossen hingen. Van die sappige bessen, die een hele wereld van smakelijk genot vertegenwoordigden.

Gerrit's vingers jeukten als hij er voorbijwandelde. Maar hij stak zijn handen in zijn zak, keek een andere kant uit en wandelde verder. Het gekke van het geval was, dat hij, als vanzelf, steeds maar weer in de nabijheid van die struiken terechtkwam, welk zijpad hij ook insloeg.

Het was, alsof er in die struiken een sterke, onzichtbare magneet hing, die Gerritje dwong, steeds een bepaalde weg te volgen.

Zolang Gerritje aan het wandelen bleef, was de verleiding niet zo héél groot, maar Gerritje beging op een zeker ogenblik een grote fout. Hij bleef staan, zogenaamd om de struiken beter te bewonderen. Hij ging zelfs nog een beetje korterbij, stak zijn hand uit om een wesp te verjagen en aaide heel voorzichtig en een beetje bevend over een trosje bessen.

Wat voelden ze sappig aan. Het leken wel gekleurde dauwdroppels, die daar zo aaneengeregen hingen aan een takje.

Hei, hoe kwam dat?

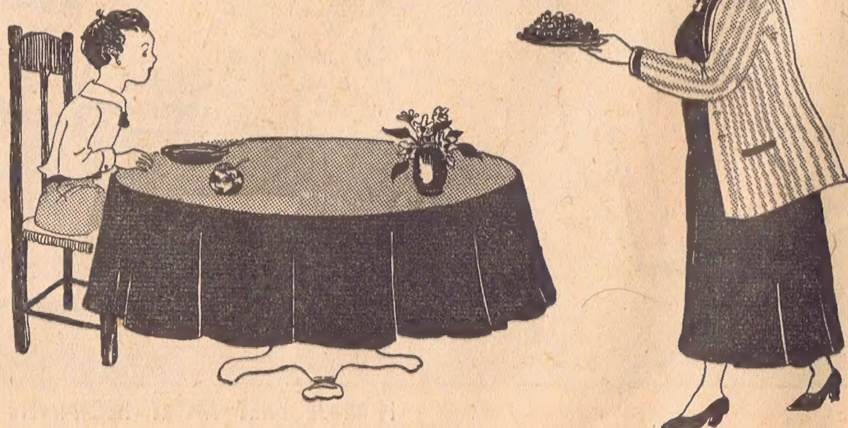
Plots hield Gerritje een takje in zijn handen. Dat had zeker niet al te vast meer gezeten of kwam het omdat de vruchten overrijp waren?

Wat nu? Wegwerpen voor de mieren? Dát zou toch jammer zijn. Naar tante Klasina brengen? Och, zo'n klein trosje was werkelijk de moeite niet waard en wie weet of tante niet zou denken dat hij het met opzet had geplukt omdat hij wel wist, dat hij het toch zou mogen opeten van tante?

Nee, dat vond Gerrit nu toch ook niets. Dat vond hij 'n tikje schijnheilig.

Hij hakte de knoop door en at de bessen op.

En toen hij eenmaal het lekker frisse sap door zijn keelgat voelde druppelen, was er geen houden meer aan. Gerrit greep met beide

....een flinke schotel, waarop de heerlijkste rijpe bessen lagen....

handen in de struiken, plukte en at, at en plukte. Gele, rode, zwarte bessen. Rijpe en halfrijpe. Zelfs enkele groene gingen mee naar binnen en Gerritje's maagje hield een smulpartij zoals hij er sinds lang geen meer had gekend.

Want, zei Gerritje, ik heb nu eenmaal A gezegd, dus moet ik ook B zeggen. Dat wil het spreekwoord.

Dat zei hij nu, omdat zijn geweten hem niet met rust liet, maar dat slaapmiddeltje werkte toch niet zó uitstekend als Gerritje gewild had.

Na de bessen kregen ook de appels en peren een beurt. O, niet zo veel, alleen om maar héél even te proeven of ze al goed rijp waren. Kersen en aardbeien waren er helaas niet meer, anders had Gerritje zeker en vast niet geaarzeld ook daaraan een bezoek te brengen.

Gerritje bleef ruim 'n vol uur in die tuin. Toen achtte hij de tijd gekomen om zijn wandeling te vervolgen en eens te gaan kijken hoe tante Klasina het maakte.

Het bezoek dat tante had gekregen was juist weg en dat verklaarde hoe Gerritje het rijk alleen had gehad in die tuin, maar nu legde tante dan ook ten volle beslag op het „lieve" jongetje.

„Och, schat," zei ze, „ik heb je een vol uur aan je lot moeten overlaten. Kom vlug hier."

„Ja, tante," zei Gerritje gedwee.

Hij voelde rare kriebelingen in zijn maag en zag er een beetje witjes om zijn neus, maar met de moed der wanhoop dronk hij toch de kop warme melk leeg, die tante voor hem had klaargezet.

„En vertel nu eens," zei tante, „wat je zo al hebt uitgevoerd in de tuin. Beviel het je?"

„O ja, tante, uitstekend. Een prachtige tuin."

„En heb je niet aan de bessen gezeten?"

„O nee, tantetje."

Tante lachte voldaan.

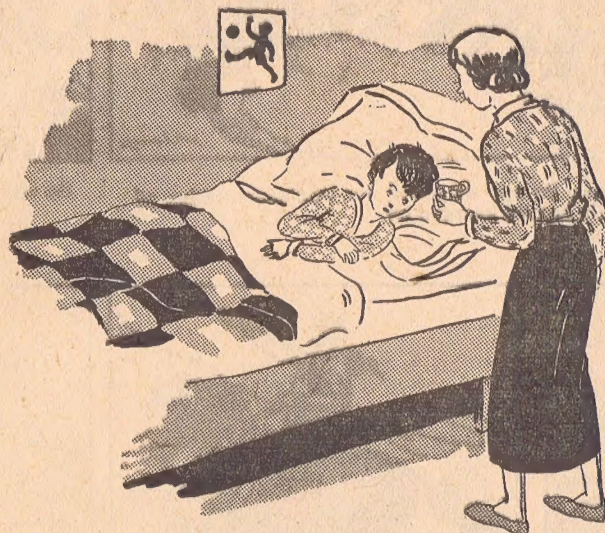
„Dat wist ik wel. Dat is jou wel toevertrouwd, om tussen de struiken te wandelen. Jij kunt overal afblijven al het moet. Veel jongens zouden van de gelegenheid hebben geprofiteerd om hun maagje te vullen. Maar dat mag niet. Je moet ook op tijd en stond kunnen gehoorzamen, nietwaar, Gerritje?"

„Ze....zeker, tante," zei Gerritje een beetje loom.

„Flink van je, Gerritje. Ik heb al een mandje vruchten klaar gemaakt om mee naar huis te nemen. Moeder zal het fijn vinden. Maar nu wordt het tijd, dat jij ook een beloning krijgt omdat je zo flink bent geweest. Kijk eens, wat ik hier voor je heb weggezet."

Tante ging naar een glazen kast en kwam terug met een flinke schotel, waarop de heerlijkste rijpe bessen lagen, die men zich kan indenken.

Gerritje trok een gezicht als een boer die kiespijn heeft, maar keek even een andere kant op, omdat tante het niet zou zien.

„Ik zal eens een hartig woordje spreken met tante," zei moeder later.

Toen Gerritje aarzelde de vruchten aan te raken, lachte tante en klopte hem eens flink op de schouder.

„Toe maar, Gerritje," zei ze, „toe maar, jongen. Ik wil niet, dat er één trosje blijft liggen. Je hebt het eerlijk verdiend, hoor."

Gerritje zuchtte. En met de moed der wanhoop begon hij te eten. Tante knikte voldaan en ze kreeg een traan in haar ogen, omdat ze Geertje toch zo'n „allemachtig" aardigen jongen vond.

En Gerritje at, trosje na trosje. Hij voelde zijn voorhoofd klam worden van angst en benauwdheid, want de trosjes, die al in zijn maag zaten, de appels en peren, sputterden geweldig tegen die nieuwe indringers die de jongen er met geweld bijperste.

Maar ja, het moest. Wat had hij er 'n spijt van, dat hij tantes verbod had overtreden of niet ruiterlijk had opgebiecht. De beloning voor zijn „braafheid" was als een bak vurige kolen opgestapeld boven zijn arm hoofd of liever nog, boven zijn arme maag.

Het duurde lang, voordat het laatste trosje naar binnen was.

„Prachtig," zei tante, „altijd langzaam eten en goed kauwen, jongen, dat is gezond. Wil je 'r nog een portietje hebben?"

Gerritje sprong recht en toonde een zenuwachtige haast om weg te komen. Hij voelde dat het op een einde liep met zijn weerstandskracht.

„Ik moet nu heus gaan, tante," zei Gerritje. „Ik dank u wel voor de lekkere bessen."

„Niks te danken, jongen," zei tante, „jij komt nog maar eens gauw terug, hoor. Hier is het mandje voor moeder."

Een hartelijke zoen en Gerritje kon gaan.

Hoe hij thuis is gekomen met dat mandje, wist Gerritje later zelf niet.

Maar moeder schrok, toen ze zijn gezicht zag en stopte hem dadelijk in bed.

„Ik zal eens een hartig woordje spreken met tante," zei moeder later, „ze had je niet zoveel bessen mogen laten eten."

Maar toen Gerritje's grootste „ziekte" een beetje over was, heeft hij toch alles eerlijk aan moeder verteld, want hij wilde niet graag in ongenade vallen bij tante Klasina.

„Nou," zei moeder, „je verdient eigenlijk wel, dat tante precies weet, hoe het er mee staat, maar voor dit keer zal ik het door de vingers zien. Dat leugentje van jou is zo genoeg bestraft, als je nu ook maar wijs genoeg bent, om in het vervolg met je vingers af te blijven van alles waar je af moet blijven en niet meer je figuur zoekt te redden door een leugen."

En dat beloofde Gerritje.

„Er zijn beloningen, die erger zijn dan een straf," dacht Gerritje. „Ik weet er van mee te praten."

Maar tante Klasina begrijpt nog altijd niet, waarom Gerritje plots zo'n afkeer heeft gekregen van appels en peren en bijzonder van bessen en ze houdt een heel pleidooi voor hem over allerlei soorten vitaminen en andere wonderlijke dingen, die in de vruchten zitten!

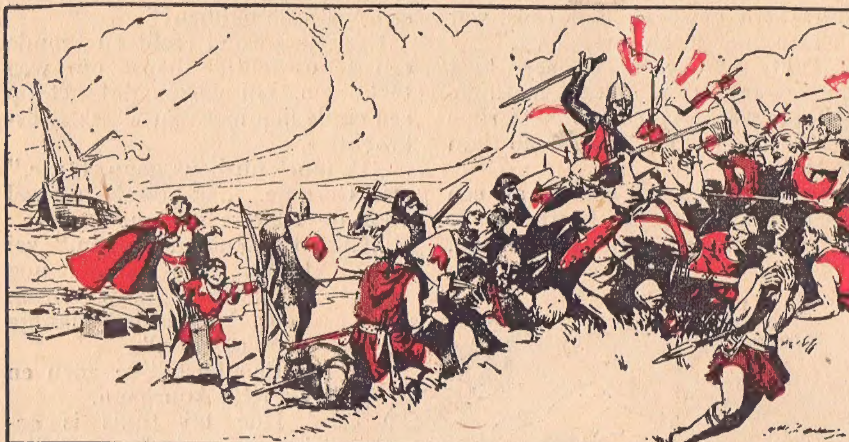
Maar het is allemaal boter aan de galg.

V. LATTE

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

Nu was het: vechten of verdrinken. En met de moed der wanhoop streden zij totdat de kansen keerden en

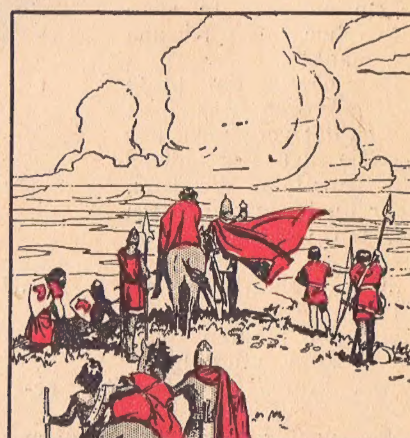
de vijand zich terugtrok en het hazenpad koos.

Langzaam trokken ze verder naar het noorden, langs de kusten van het vijandelijke land.

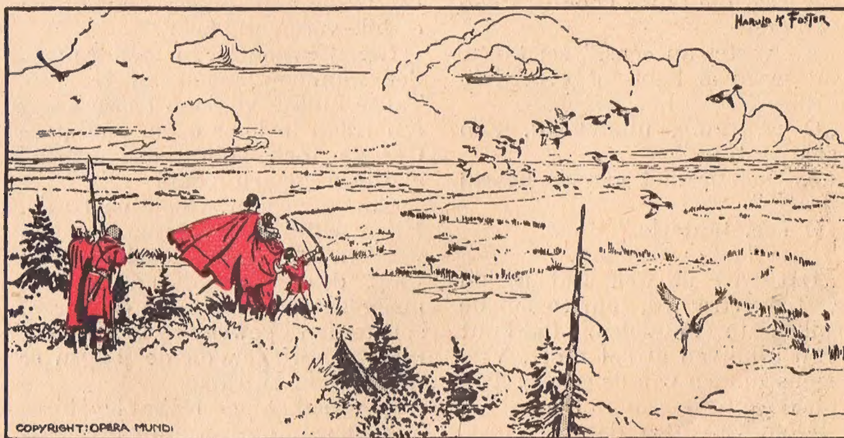
Maar het gerucht van hun nadering snelde hen vooruit, en weldra wist iedereen, dat vreemdelingen het land waren binnengevallen.

Ten slotte bereikten ze echter het geheimzinnige gebied der vennen en moerassen en maakten halt.

De Britten voelden er niets voor om nog te vechten en waren tot onderhandelen bereid.

De koning van Thule dacht aan zijn vrouw en kind en besloot het voorstel der Britten te aanvaarden. Hij zou zijn intrek nemen op een verlaten eiland in de vennen.

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

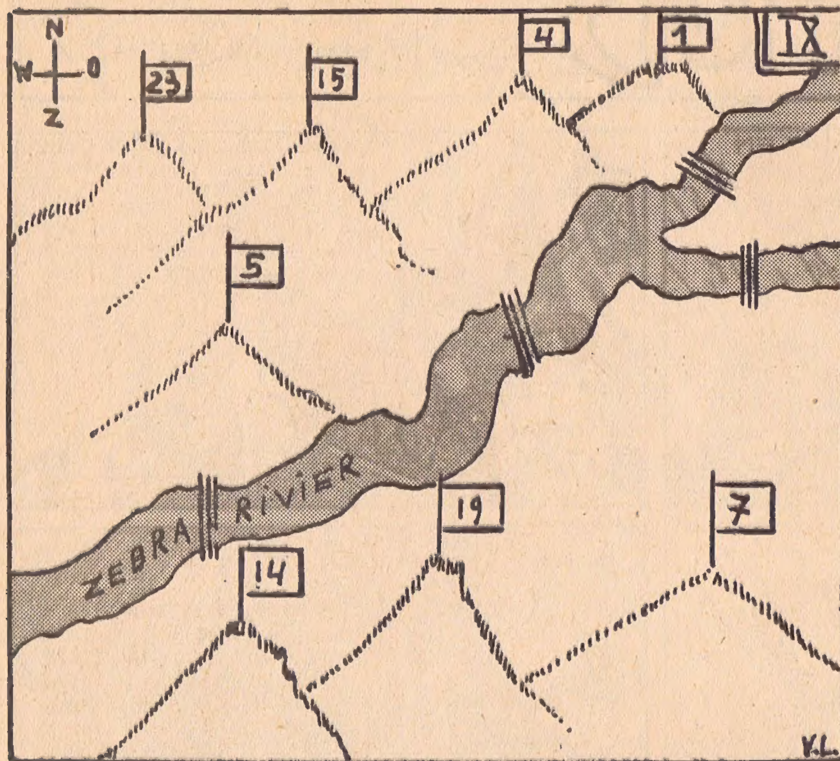

BONT ALLERLEI

Spoorzoekers No. 9

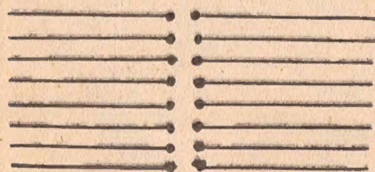
In het gebergte langs de Zebra-rivier was een aantal diamanten ontvreemd.

Jaap, een van onze drie bekende spoorzoekers, had een onderzoek ingesteld en iets gevonden. Hij ging verder, ontdekte nog meer en wist ten slotte precies op welke dag de dieven langs de rivier zouden komen afzakken. Hij kon zijn vrienden echter niet meer bereiken, maar op de acht bergen langs de rivier plantte hij een vlag met een getal. De naam van de dag bestond uit acht letters en ieder getal op de vlag correspondeerde met een letter van het alfabet. Voor A bv. plaatste hij 1, voor B 2 enz. De politie-patrouille volgde Jaap's spoor, zag de vlaggetjes en ontdekte de naam.

Het spoor van Jaap liep als volgt. Van de eerste berg in 't noorden naar de tweede in 't oosten, dan naar de berg in 't zuiden; de rivier over en naar de volgende berg in 't zuiden, weer oostelijk naar de volgende berg, dan noordwaarts, de rivier over en steeds noordelijk over berg 4, vandaar oostelijk naar berg 1, weer naar 't zuiden over de beide armen der rivier en naar de laatste berg in 't zuiden, waar hij wachtte op de komst der patrouille.

Stippel het spoor precies uit, vervang de getallen door de juiste letters in de juiste volgorde en dan weten jullie op welke dag de diamantdieven in de val liepen.

Zestien lucifers en 'n ei

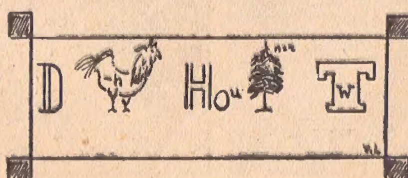
Ja, hoe rijmt men dat te zaam?

Het gaat namelijk om de vraag: Kunnen jullie van die 16 lucifers een ei maken?

Gekke vraag, niet?

Maar 't gaat heus. Als je maar weet, hoe!

Spreekwoordenrebus 2

Oplossingen vorig nummer

MUURPUZZLE

1. Stormen. 2. Storen. 3. Toren. 4. Oren. 5. Ren. 6. En. 7. Pen. 8. Open. 9. Lopen. 10. Slopen.

SPREEKWOORDENREBUS 1

Wie A zegt, moet ook B zeggen.

GOEDE VANGST

DRIE-WOORDEN-REBUS 39

1. Bondgenoot (Bon-d-ge-noot).
2. Strikvraag (strik-v-ra-ag).
3. Stormenderhand (S-tor-m-en-der-hand).

EEN KLEIN KUNSTJE

Je neemt het bovenste en onderste plaatje en legt ze allebei op het middelste. Dan heb je 'n kruis met vier evenlange armen. Eenvoudig, niet? Je moet het maar weten.

Waar zat de wolf?

Een lammetje liep te grazen op een mals plekje in het bos. De boze wolf was in aantocht en het lammetje loopt groot gevaar te worden opgepeuzeld.

Kunnen jullie de wolf vinden?

UITSLAG VACANTIEPRIJSVRAAG

HET TOVERSLOT VAN ABU-KELIM

Het patentslot op de bronzen deur van keizer Abu-Kelim was ingewikkeld, maar de jeugdige lezeresjes en lezertjes van Sjors zijn den keizer toch te glad af geweest en er in geslaagd de bronzen deur te openen. De verschillende getallen die ze op hun dwaalweg ontmoetten waren:

3. 4. 1. 2. 8. 5. 6. 7.

De snelheid, waarmee ze binnen wisten te komen in het paleis, verdient een beloning. Maar daar er een berg van goede oplossingen was, hebben we het lot maar laten beslissen, wie de honderd gelukkigen zouden zijn. Wie dit keer niet tot die honderd behoort, geve de moed maar niet op. Er zijn nog méér prijsvragen in de maak en jullie kennen het spreekwoord: wie aanhoudt, wint.... vroeg of laat.

Onze gelukwensen aan hen, die dit keer hebben geboft.

Hier volgen de namen der honderd uitverkorenen, die namens Abu-Kelim hun prijs zo spoedig mogelijk thuisgestuurd zullen krijgen.

Een VERCHROOMD ZILVEREN MEISJES-HORLOGE aan:

Wiesje Janssen, Arnhemseweg 140, Apeldoorn.

Een VERCHROOMD ZILVEREN JONGENS-HORLOGE aan:

Pietje Punt, Sandelingplein 6, Rotterdam (Zuid).

De WEKKERKKLOJES werden gewonnen door:

Clemie Meström, Roermondsestraat 43/45 te Venlo; Ada Birkhoff, Utrechtseweg 366 te De Bilt; Lucie Velthuizen, Wolphaertsbocht 424b., Rotterdam; H. v. d. Bergh, Limbrichterstraat 66, Sittard; Piet Tyssen, Palissanderstraat 16b., Rotterdam; Dick Methorst, Slotbaan 1 B, Zeist.

De ZAKMESJES werden gewonnen door:

Theo de Gier, Visserijstr. 95 b, Rotterdam-W.; Wim Sincele, de Sillestraat 136, Den Haag; Henri Lankwerden, Putpad 4 te Doesburg (Gld.); Jan Saveet, Weidestraat, Huizen (N-H); Herman v. d. Spek, de Ruyterstr. 5, Apeldoorn; P. H. Slaats, Kapel 148 te Roermond; Mark Reder, Noolseweg 12, Blaricum; Wim Janssen, 1e Kostverlorenkade 7 hs, A'dam; Kees Visser, Fuchsiahof 6, Groningen; Gerard Bom, Hofdijk 47, Oegstgeest; Reinder Boomsma, Zuiderbuurt 27, Drachten; Jan Hendrikse, Achterweg, Stavenisse.

De PORTEMONNAIES werden gewonnen door:

Roelof Tillema, Trekweg 56 te Harlingen; Henk Smeenk, Overdiemerweg 33 te Diemen; Jantje Siks, Koningstraat H. 511, Terapel; Jozef Graumans, Vierwindenstraat 28 te Breda; Jan Dekker, Julianastr. 11 te Egmond a. Zee; G. E. Musegaas, 2e Dorpstraat 37 te Zeist; Jan Bol, Uiterweg 122 te Aalsmeer; Marie Wassenaar, Prinsesstraat A 191 a, Zundert; Sofietje Vennink, Nierstraat 12 te Nijmegen; Marietje Kelder, Zochestr. 12, Alkmaar; Ida de Vries, Nicolaas Beetslaan 2 te Baarn; Gertrud Lachnit, Woonschip Marianne, Capelle a. d. IJsel; Pietje v. Amerongen, Bloemendaallaan 44 te Barneveld; Agnes Niessen, Veldstraat 36 te Brunssum; Annie van Soest, Noorderstr.20 te Vreeswijk.

De DOOSJES ZEEP MET EAU DE COLOGNE werden gewonnen door:

Corrie Rieken, Bloemiststr. 1 D te Arnhem; Lena Janssen, Horsterweg A 1 te Grubbenvorst.

De PUZZLES werden gewonnen door:

G. C. Post, Jan v. d. Heidenstraat 89 te Hilversum; W. v. d. Veerdonck, Kruisstraat 23 te Den Bosch; Corrie de Vries, Boxbergerweg 90, Deventer.

De DOOSJES OLIEKRIJT „TALENS" werden gewonnen door:

André de Waard, Da Costalaan 12 te Driehuis-Westerveld; Henk v. d. Haarst, Kootwijkstraat 6, Den Haag; Pierre de Bruyn, Bosstraat 202 te Born (Lb.); Henk Brouwer, St. Radboutstraat 31 te Amersfoort; Henny Toen, Bothastraat 22 te Gouda; Cornelia Westende, Langstraat 60, Roosendaal; Dinie Wijn, Heemskerkstraat 35 te Eindhoven; Annie v. Breugel, Diepenstraat 91, Tilburg; Dinie Krebbers, Wilderinkstraat 27 te Hengelo; Marie Smit, Zeveneinderdrift 36 te Laren (N-H); Daatje Hoolhorst, Molenstraat 9 te Rhenen; Marion Montange, Stolberglaan 43 te Utrecht; Susie Aron, Kerkstraat 73, Strijen b. Dordrecht (Z-H); Annie Claes, Dubbelstr. 56 te Bergen op Zoom; Truus de Rover, Kerklaan H 77 te Heiloo (N-H.).

De HALMASPELEN werden gewonnen door:

Truus Mailant, v. d. Endelaan 84 te Hillegom; E. v. d. Ploeg, Prins Hendrikstr. 48, Ginneken; Tini Gruther, Parallelweg 162 te Almelo; Jo Maas, Isingstraat 194, Den Haag; Corrie Spies, Driftweg 33 te Elst (Utr.); Marietje Hogendoorn, Zeestr. 18, Noordwijkerhout; P. v. Zonneveld, Carel Reinierskade 229, Den Haag; Rie Otjes, Westdijk 27, Beemster; Dirk Eleveld, Brouwerstraat 3, Meppel; Jan Franke, Hyacintstraat 69, Oldenzaal; Henk Janssen, 1e Kostverlorenkade 7 hs, Amsterdam; L. N. Krul, Geversdeynootstr. 171, Loosduinen; F. Boschen, Hildebrantlaan 4, Soest; Joop Vincher, Rijksstraatweg 316 A, Haren (Gr); Dik Westmijze, Peperstraat 6 te Purmerend.

De SPELEN „MENS ERGER JE NIET" werden gewonnen door:

Jan Tukker, Lange Morschweg 89 te Leiden (Z-H.); Jan Smeets, Kloosterkoolhof 58 te Heerlen; Gerrit Klumper, Tesselschadeplein 1 te Haarlem; Kees Bos, Beukenrade te Ermelo; P. Nijssen, Lambertuslaan 40 te Maastricht; W. Elshout, Arkelhof 15, Kralingscheveer; Arie Bakker, O. Buss.weg 53, Bussum; Antoinette Guilonnard, Postweg 121 te Nijmegen; Annie Loef, Regerskoop 15 te Boskoop; Annie Pastoors, Willemstr. G 169, Oosterhout (N-Br.).

De ZAKPOTLODEN VOOR MEISJES werden gewonnen door:

Andrée Hazen, Woonark Annie, no. G 3072, ligplaats Zuiddijk, Zaandam; Jeannie v. Velden, Belmontelaan 5 te Wageningen; Tiny v. Eijk, Nicolaasstr. 10, Dordrecht; Alie Wesseling, Vijfherenstr. 26, Heemstede; Johanna Klinge, De Lameijstr. 40, IJmuiden O.; B. Valster, Ooievaarstr. 109, Den Helder; Corrie Schmidt, Raadhuisstr. 209, Alphen a. d. Rijn; Mia Peeters, Markt B 206 te Horst (Lb.); Lena v. d. Meulen, Mercatorplein 46 III, Amsterdam W.; Adriana Visser, 1e v. Swindenstr. 58 II, Amsterdam O.

De ZAKPOTLODEN VOOR JONGENS werden gewonnen door:

Jan de Kroes, Bovendijk 172, Overschie; Jantje W. v. Edema, Bijleveldsingel 36 te Nijmegen; Gert J. v. Dissel, Delfgauwseweg E 113, Delft; Cornelis de Kuyper, Bleek 12, Middelburg; Bernhard Wissink, Meloenstraat 154, Den Haag; Wim de Haan, Stationstraat 3, Bergen (N-H.); Aarnoud Meyers, Singel 3, Vlissingen; J. Ulrich, Bloemhofstraat 7, Beverwijk; Jan Molenaar, Bataviastr. 74, Utrecht; G. Stekelenburg, Boergoensestr. 11 A, Rotterdam.

SJORS VOORZITTER REBELLEN-CLUB
LAAT ZICH NIET BEETNEMEN!

23

